

Op het podium

Allebei ronden ze vorig jaar de acteeropleiding aan de HKU af. Ondanks de onzekerheid van hun beroep zien ze de toekomst met vertrouwen tegemoet. En als het moet, zoeken ze een bijbaan. Al is het natuurlijk wel wat zuur: prijzen winnen voor je werk als acteur, om vervolgens vakken te vullen.

Door Pam van der Veen, fotografie Annelien Nijland

Maxime Vandommele (22)

'Beestachtige overgave.' Zo typeerde de jury haar acteerstijl toen ze een award won. Geen prestigieuze prijs, dat niet, maar het is wel wat Maxime doet: zichzelf voor de leeuwen gooien en vól haar karakter spelen, ongegeneerd en zonder angst om lelijk te zijn. De Griekse tragedie De Bacchanten is haar lievelingsstuk, ze houdt van het groteske, de uitvergrotting en de magie die je kunt scheppen met decors en kostuums. Ze had ook een gastrol in de

tv-serie Vechtershart, als Waalse barvrouw naast Waldemar Torenstra, maar aan toneel is ze een beetje verslaafd. Daar kun je het allemaal zelf maken en ga je een reis aan met de cast. Ze komt uit West-Vlaanderen, maar eenmaal in Utrecht heeft ze haar accent snel van zich afgeschud. De Hollandse directheid en het taalgebruik bezorgden haar wel een cultuurschok. 'Aankloten', 'zit niet zo te kutten' – waarom

praten mensen hier in geslachtsdelen? Op de HKU was ze met haar zeventien jaar een van de jongsten en leerde ze haar tomeloze spelplezier te beheersen en kanaliseren. Van haar agent leert ze weer ander dingen: niet domweg achter haar passie aanlopen en overal 'ja' op zeggen, maar zichzelf serieus nemen, bedenken wat ze waard is en daar een prijs op plakken. Al blijft het kwetsbaar, jezelf zo te verkopen.

Inmiddels volgt ze de docentenopleiding. Lesgeven zal haar met beide voeten op de grond houden, hoopt ze, en bovendien voor inkomsten zorgen. Dat is wel nodig in dit onzekere vak. Maar ze wil niet zo'n klagende acteur zijn die op debatavonden meehuult over de culturele sector. Liever gaat ze op café, om zich onder te dompelen in nieuwe ontmoetingen, verhalen en dialogen. Met z'n allen in de roes van de avond verdwijnen en na een paar uur verrijkt weer naar boven komen. Inderdaad, net als in het theater.

**AAN TONEEL IS
ZE EEN BEETJE
VERSLAAFD.
DAAR KUN JE HET
ALLEMAAL ZELF
MAKEN EN GA JE
EEN REIS AAN
MET DE CAST.**

**ALS HIJ NU
SPANGASCÈNES ZIET UIT
DIE TIJD, DOET HET BIJNA
PIJN, ZO SLECHT.**

Yamill Jones (26)

The Fresh Prince was zijn rolmodel. Will Smith leek op zijn vader. Op zijn vijfde riep Yamill al dat hij filmster wilde worden. Maar toen hij als tiener in de tv-serie Spangas stond, bleek het flink wennen aan die wereld. Een blanke wereld, waarin hij wel zijn Bijlmer straattaal moest afleren, maar geen 'u' tegen mensen mocht zeggen. Ook niet als ze ouder waren dan hij – iets dat hem in zijn Surinaamse opvoeding juist met harde hand is bijgebracht. Ook werd hij er voor het eerst geconfronteerd met racistische grappen. Omdat hij Pfeiffer had en veel sliep, was hij al snel een 'luie neger'. Als hij nu Spangascènes ziet uit die tijd, doet het bijna pijn, zo slecht. Hij was er duidelijk nog niet klaar voor. Liever kijkt hij terug op zijn theaterdebuut. Daar voelde hij voor het eerst de magie van interactie met het publiek. Hij kwam op in een tutu, duizend man moesten lachen – daar wilde hij meer van. Aanvankelijk in komische rollen, maar inmiddels, bijna tien jaar en een acteursopleiding verder, heeft hij een verdiepingsslag gemaakt. Hij sleepte prijzen in de wacht voor zijn solo, Vandaag een witte man, en voor de jongerenvoorstelling van Toneelgroep Oostpool waarin hij speelt. Hij stond met Shakespeare op de planken en heeft een rol in de Nederlandse speelfilm De Druk. Serieus werk dat een goed tegenwicht vormt voor de rol van rotibezorger waarvoor hij ook wordt gevraagd. Dat hij nu nog niet weet of hij straks werk heeft, hoort erbij in dit onzekere vak. Alle acteurs kennen die struggle. Als het moet, gaat hij ernaast wel in de supermarkt werken. Al heeft dat iets tragisch: twee prijzen winnen en dan vakken vullen. Dus moet hij verder zoveel mogelijk zijn gezicht laten zien. Voordat het filmseizoen begint, gaat hij de castingbureaus bellen. 'Yo, ik ben beschikbaar.' En dan maar zien wat er op zijn pad komt.